

ไออีซีดีซี'ทุนมนุษย์' โจทย์ยากของอีอีซี

● ปรานี หนีบแพงวารีย์
กรุงเทพธุรกิจ

องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ ไออีซีดี(Organisation for Economic Co-operation and Development) เปิดเผยรายงานมุมมองเศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, จีนและอินเดีย ประจำปี 2562 : การมุ่งหน้าสู่การขนส่งแห่งเมืองอัจฉริยะ (Economic Outlook for Southeast Asia ,China and India 2019: Towards Smart Urban Transportation) ระบุว่า ในส่วนของประเทศนั้นไทยได้ดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนประเทศไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 ผ่านการพัฒนาจังหวัดทางภาคตะวันออกของประเทศภายใต้ชื่อ "โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก" หรือ อีอีซี(Eastern Economic Corridor : EEC)

โครงการนี้ทำหน้าที่เหมือนตัวแทนโครงการระดับประเทศว่าด้วยการพัฒนาท่าเรือตะวันออก (eastern seaboard) บนพื้นที่ 1.3 หมื่นตารางกิโลเมตร ใน 3 จังหวัดได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง มาเป็นเขตเศรษฐกิจแห่งอาเซียน ในบริบทศูนย์กลางอุตสาหกรรมเทคโนโลยีและการบริการโดยรัฐบาลมีแผนว่าโครงการจะเสร็จสมบูรณ์ในปี 2564 เมื่อ ก.พ. 2562 รัฐบาลไทยได้ผ่านพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และมีผลเมื่อ พ.ค. 2561 ซึ่งระบุถึงประเด็นภาษีบางรายการและการส่งเสริมพิเศษส่วนที่ไม่ใช่ภาษีสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณอีอีซี

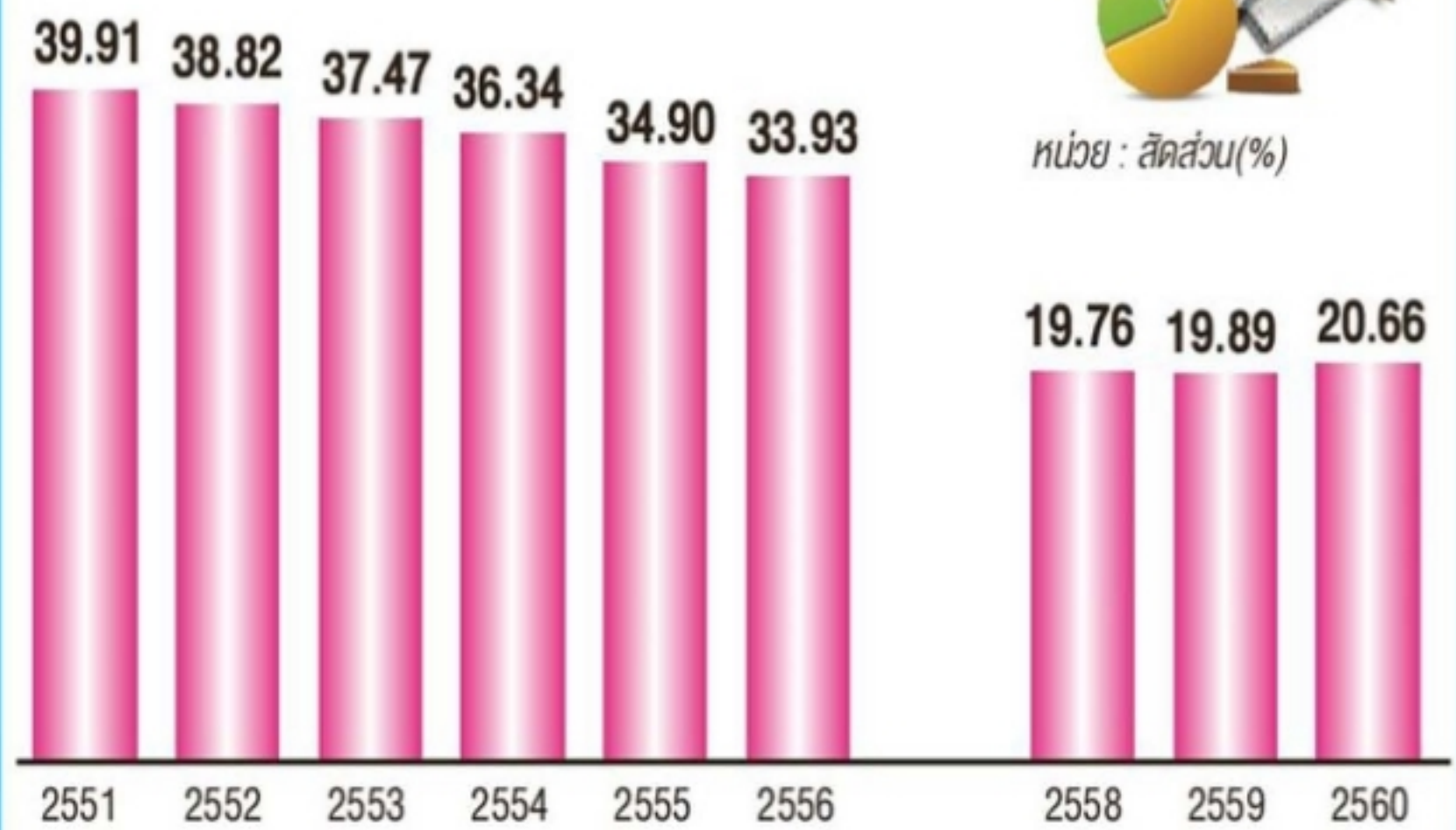
ภายใต้การสนับสนุนมหาศาลไออีซีดียังพบว่าประเทศไทยมีสิ่งที่เป็นความท้าทายว่าด้วยการพัฒนาทุนมนุษย์ซึ่งถือเป็นความสำคัญสูงสุดเพื่อให้แน่ใจว่าประเทศจะมีแรงงานทักษะสูงที่เพียงพอต่อความ

โครงสร้างการศึกษาไทย

หน่วย : ระยะเวลา(อายุ/ปี)

เด็กเลือกเรียนอาชีวะลดลง

ข้อมูลพื้นฐาน

จำนวนประชากร
66.2 ล้านคน

ประชากรในกรุงเทพ
5.7 ล้านคน

มูลค่าจีดีพี
455.4
พันล้านดอลลาร์

ที่มา : ไออีซีดี กราฟฟิก กรุงเทพธุรกิจ

ต้องการของอุตสาหกรรมซึ่งถือเป็นความท้าทายที่มากกว่าความกังวลที่ว่าชุมชนท้องถิ่นอาจได้รับผลกระทบจากโครงการและความสามารถเผชิญการแข่งขันกับธุรกิจจากต่างประเทศ

โออีซีดีให้ความสำคัญเบื้องต้นกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่รวมถึงการก่อสร้างสนามบินอู่ตะเภา ท่าเรือแหลมฉบัง รถไฟความเร็วสูงที่จะเชื่อมต่อกับสนามบินอู่ตะเภาไปยังสนามบินสุวรรณภูมิและดอนเมือง และยังมีรถไฟทางคู่มอเตอร์เวย์ใหม่ ท่าเรือมาบตาพุด และการอำนวยความสะดวกสำหรับอุตสาหกรรม บริการสุขภาพและท่องเที่ยว โครงการเหล่านี้จะกระทบกับตลาดแรงงานของไทยด้วยความต้องการแรงงานจำนวนมากเพื่อการก่อสร้างสิ่งต่างๆเหล่านี้ แม้ความต้องการนี้จะลดลงหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้วก็ตาม

ภายใต้โออีซีดีรัฐบาลไทยได้ส่งเสริมอุตสาหกรรม 10 กลุ่มเป้าหมายเพื่อการพัฒนาซึ่งอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์ไทยแลนด์ 4.0 ได้แก่ รถยนต์แห่งอนาคต อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เกษตรก้าวหน้า และไบโอเทคโนโลยี อาหารแปรรูป และการท่องเที่ยวเพื่อการแพทย์และสุขภาพ เหล่านี้ห้อมล้อมด้วยสาขาของดิจิทัลเทคโนโลยี ทุนยนต์ การบินและโลจิสติกส์ รวมถึงบริการสุขภาพและพลังงานชีวภาพและไบโอเคมิคอล

การพัฒนาส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมเหล่านี้ทำให้ประเทศต้องการแรงงานทักษะสูงจำนวนมาก นี่จะเป็นความจำเป็นในกรณีของอุตสาหกรรมเหล่านี้ที่จะสามารถเริ่มต้นและเติบโตต่อไปในช่วงหลายปีที่ผ่านมา หลายธุรกิจในประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายเรื่องการขาดแคลนแรงงาน โดยในไตรมาสแรกของปี 2557 มีบริษัท

มากกว่า 50% ที่ไม่สามารถหาคนงานในตำแหน่งที่ว่างภายในช่วงเวลา 3 เดือนได้ และหลายอุตสาหกรรมต้องการแรงงานทักษะพิเศษ เช่น ยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์และหลายอุตสาหกรรม มีสภาพการทำงานหนัก เช่น ก่อสร้าง ต้องเผชิญกับช่องว่างของปริมาณงานและคนทำงาน

หลายอุตสาหกรรมรวมทั้งอิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูปยางและพลาสติก ต่างต้องการแรงงานที่เป็นช่างเทคนิคและแรงงานจบปวส. ส่วนอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น โลจิสติกส์ โรงแรม ธนาคารและค้าปลีก เป็นอีกส่วนที่มีความต้องการคนทำงาน ทั้งหมดนี้เป็นหนึ่งของความท้าทายหลักสำหรับประเทศไทยคือการขาดแคลนแรงงานในสาขาความรู้ที่จำเป็นทั้งวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และทักษะทางเทคนิค มากกว่านั้นความอ่อนด้อยของทักษะความเชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษก็เป็นอีกความท้าทายของประเทศ ในอนาคตที่กำลังมุ่งหน้าออกสู่การแข่งขันในระดับนานาชาติในส่วนของภาคบริการหลายสาขา

ปัญหาแรงงานส่วนหนึ่งมาจากการเข้าเรียนในสัดส่วนที่ลดลงของโรงเรียนอาชีวศึกษา ตามสถิติจากองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก ระบุว่า ปี2551 การเลือกเรียนในกลุ่มปวส.ประมาณ 40% ของจำนวนการเลือกในกลุ่มนักเรียนช่วงม.ต้น(secondary school) ขณะที่ปี 2556 ลดลงไปที่ 34% และลดลงอย่างต่อเนื่องไปอยู่ที่ 20% ในปี 2560

ชี้ให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบที่จะเลือกเรียนในสายสามัญทั่วไป นับเป็นวิกฤติที่จะสร้างผลกระทบข้างหน้าต่อการปรับปรุง

ความสามารถการดึงดูดการเข้าเรียนเทคโนโลยีและปวส. (TVET) และความสมดุลงระหว่างการศึกษาต่อในระบบสามัญกับระบบอาชีวศึกษา

รัฐบาลไทยได้นำข้อริเริ่มหลายอย่างเพื่อใช้พัฒนาทุนมนุษย์ในประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่โออีซีดี เช่น การอนุมัติงบประมาณ 861 ล้านบาทเพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ในโออีซีดี ได้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) กับสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมจำนวนที่ถูกต้องและคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับ 10 อุตสาหกรรมในโออีซีดี โดยเด็กเหล่านี้จะได้ปฏิบัติงานจริงอย่างมีประสิทธิภาพ

ความคาดหวังการลงทุนจากต่างประเทศซึ่งไทยต้องแน่ใจว่าจะได้มาพร้อมกับการถ่ายทอดทักษะและเทคโนโลยีจากบริษัทต่างชาติในโออีซีดีนี้จะเป็นส่วนสำคัญสำหรับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ข้างหน้า ท้ายที่สุดคือการสร้างความเชื่อมั่นว่าชุมชนท้องถิ่นจะได้รับการบอกกล่าวที่ดีเกี่ยวกับประโยชน์ของโออีซีดีและโออีซีดีจะได้รับความเห็นจากคนเหล่านี้กลับมาเป็นการให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการและนำไปสู่การสร้างความรู้สู่ถึงการ "เป็นเจ้าของ" โครงการโออีซีดี